

8).ความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้บริหารท่านหนึ่งเห็นว่าควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับระดับชั้นที่เหมาะสมในการเริ่มต้นสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กนักเรียนไทย และควรมีการทำวิจัย เกี่ยวกับผลดี-ผลเสีย ของการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้บริหารหลายท่าน เห็นว่า ความพร้อมด้านบุคลากรเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด หากได้บุคลากรที่มีความสามารถ มีความรับผิดชอบ เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะช่วยให้ปัญหาด้านอื่นๆ ลดน้อยลงไปด้วย รัฐควรจะมีบุคลากรที่มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษให้กับทุกโรงเรียน เพื่อที่เด็กจะได้มีพื้นฐานที่ถูกต้อง หรืออย่างน้อยควรที่จะบรรจุครูให้กับโรงเรียนที่ยังมีครูไม่ครบตามอัตราที่มีอยู่ อีกประการหนึ่งคือรัฐควรจัดครูอัตราจ้างพิเศษที่มีความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ ให้กับกลุ่มโรงเรียน ทำหน้าที่สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อแบ่งเบาภาระของบุคลากรประจำ โดยสอนเวียนในกลุ่มโรงเรียน ผู้บริหารท่านหนึ่งแสดงความเห็นว่าเห็นว่า "ควรจะมีการให้ระดับผลการเรียนและมีการตัดสินผลการเรียนให้กับเด็กนักเรียน เพื่อที่ครูผู้สอนจะได้เอาใจใส่ในการสอนอย่างเต็มที่" แต่ก็มีผู้บริหารแสดงความคิดเห็นขัดแย้งว่า "จะเป็นการสร้างความกดดันให้กับครูและนักเรียนมากเกินไป การประเมินผลเช่นที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้ เหมาะสมที่สุดแล้ว" นอกจากนั้นผู้บริหารโรงเรียนต้องการให้ผู้บริหารในระดับสูงมีนโยบายที่เน้นไปในแนวทางเดียวกัน ไม่เปลี่ยนแปลงเร็วจนเกินไป เพราะจะทำให้เกิดปัญหาสำหรับผู้ปฏิบัติ

ผู้บริหารบางท่านเห็นว่า ควรจะยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะยังไม่มีความพร้อมเท่าใดนัก ในระดับชั้นนี้ ควรเน้นที่การสอนวิชาภาษาไทยให้ดีเสียก่อน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนโดยส่วนมากมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล โดยให้ความสำคัญกับการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสากล มีความตั้งใจที่จะส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานให้บรรลุถึงจุดหมายของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ตั้งไว้

4.1.8.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1).จากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนส่วนมากเห็นด้วยกับการเริ่มสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสรุปเหตุผลได้ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมด้านการใช้ภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ให้เด็กได้คุ้นเคยและมีพื้นฐานในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป แต่ก็มีครูผู้สอนหลายท่านที่ไม่เห็นด้วย โดยให้เหตุผลว่า เด็กยังไม่เก่งภาษาไทย ยังไม่มีความจำเริญที่จะต้องสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระและสร้างความยุ่งยาก ให้กับครูและนักเรียน

2).ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ครูผู้สอนส่วนมากเห็นว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่ก็มีครูผู้สอนหลายท่านเห็นว่ายังไม่เหมาะสม ได้แก่ เนื้อหามากเกินไป เนื้อหายากเกินไป เวลาเรียนน้อยไป ควรจะเน้นทักษะทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3).ความคิดเห็นจากการประเมินการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของตนเอง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนส่วนมากเห็นว่าตนเองยังสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ยังไม่ดีเท่าใดนัก อันเนื่องมาจาก ไม่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ออกเสียงยังไม่ถูก ยังไม่มีประสบการณ์ในการสอนมากพอ แต่หากได้สอนเป็นเวลานานมากกว่านี้ ครูผู้สอนส่วนมากมั่นใจว่าจะสอนได้ดีมากกว่านี้ ครูผู้สอนท่านหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า "เท่าที่ผ่านมา ยังไม่ค่อยจะพอใจเท่าไรนัก แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ไม่ค่อยจะสนใจในการสอนเท่าใดนัก" มีครูผู้สอนเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่าตนเองสามารถสอนภาษาอังกฤษได้ดี โดยประเมินจาก ความสนใจของเด็กนักเรียน นักเรียนมีความสนใจดี สนุกสนาน กระตือรือร้นที่จะเรียน และสามารถพูดภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้ โดยครูผู้สอนท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นว่า "คิดว่าตนเองสามารถสอนได้ดีพอสมควร เด็กนักเรียนเขาก็สนใจดี เพราะเห็นเป็นเรื่องใหม่ เขากล้าพูด กล้าแสดงออก และตอบคำถามภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้"

4).ปัญหาที่พบจากการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ ปัญหาครูไม่มีความสามารถมากพอ ครูไม่มีความถนัด ครูออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ปัญหาครูไม่มีเวลาเตรียมการสอน ปัญหานักเรียนมีจำนวนมากทำให้ดูแลลำบาก และฝึกพูดรายบุคคลได้ไม่ทั่วถึง ปัญหานักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ปัญหาขาดอุปกรณ์การสอน ได้แก่ เครื่องเล่นเทป เทปเสียง เทปเพลงประกอบการสอน ฯลฯ ปัญหานักเรียนไม่มีแบบเรียนและแบบฝึกหัด หนังสือ

ที่ผลิตโดยกรมวิชาการยังไม่มี หนังสือที่ผลิตโดยบริษัทเอกชนมีราคาแพงมาก ปัญหาเด็กไม่สนใจเรียน หรือมีความสนใจสั้น

5).แนวทางในการแก้ปัญหาของครู ได้แก่ปัญหาครูและนักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยฝึกออกเสียงตามเทปเสียงประกอบบทเรียน และให้นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์จากเทปเสียง ส่วนปัญหาปัญหาขาดสื่อการเรียนการสอนครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยจัดซื้อ จัดหาและจัดทำเองตามกำลังความสามารถ สื่อบางอย่างครูผู้สอนใช้การยืมจากครูท่านอื่น ปัญหาเด็กไม่สนใจเรียน หรือมีความสนใจสั้น ครูผู้สอนพยายามสอนโดยใช้กิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษ่ายๆ การสอนแทรกในช่วงโม่งอื่น การเพิ่มเวลาสอนให้มากขึ้นกว่าเดิม ปัญหาเด็กนักเรียนไม่มีหนังสือเรียน ครูผู้สอนขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนให้ซื้อหนังสือเรียนและหนังสือแบบฝึกหัดให้กับนักเรียนตามกำลังความสามารถ

6).ความต้องการของครูผู้สอนในการในการช่วยเหลือและปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยสรุปจากการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

ครูผู้สอนต้องการให้ครูที่สำเร็จวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรงเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะเป็นประโยชน์มากกว่า เนื่องจากจะมีความรู้ความสามารถที่จะถ่ายทอดให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่ สำหรับครูผู้สอนที่ยังไม่ผ่านการอบรม ต้องการเข้ารับการอบรม บางโรงเรียนมีครูที่ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ไม่ได้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากไปทำการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 หรือแม้แต่ครูที่ผ่านการอบรมมาแล้วก็ได้แสดงความคิดเห็นว่า การอบรมที่ผ่านมา ครูที่ไม่ได้สำเร็จวิชาเอกภาษาอังกฤษจะไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควร นอกจากครูที่สำเร็จวิชาเอกภาษาอังกฤษจึงจะได้ประโยชน์ เนื่องจากมีพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว การอบรมที่จัดให้มี 2 ลักษณะคือ

- 1.การอบรมครั้งแรกให้ศึกษานิเทศและครูบางส่วน ไปอบรมที่ตัวจังหวัด
- 2.การอบรมครั้งที่สอง ให้ศึกษานิเทศที่ผ่านการอบรมมาแล้ว เป็นผู้ให้การอบรมครูในอำเภอที่สังกัด ซึ่งครูผู้สอนเห็นว่าเป็นการอบรมที่ไม่น่าสนใจ บางอย่างทฤษฎีสามารถปฏิบัติให้ดูได้ก็ไม่ได้ปฏิบัติ เนื่องจากต้องรอครูจากรายการโทรทัศน์ไทยคม และครูผู้สอนไม่ได้ปฏิบัติจริง เป็นเพียงผู้รับฟังเท่านั้น ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

ครูผู้สอนต้องการให้เปิดอบรมครูอีกครั้ง โดยเป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ครูผู้สอนได้ทดลองสอนจริง จากนั้นวิทยากรจึงให้ข้อเสนอแนะ มีการยกตัวอย่างเนื้อหาในหลักสูตรจริงมาทดลองสอนให้ผู้เข้าอบรมดู โดยใช้เวลาในการอบรมที่เหมาะสม

นอกจากนี้ครูผู้สอนยังต้องการสื่อการเรียนการสอนและงบประมาณสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะหนังสือเรียนของกรมวิชาการ ต้องการให้มีการผลิตแจกให้กับนักเรียนหรือจำหน่ายในราคาถูก เครื่องเล่นเทป เทปเสียง เทปเพลง เทปนิทาน ประกอบบทเรียน เทปวิดีโอที่สนับสนุนการสอนภาษาอังกฤษ ฯลฯ

7). ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนส่วนมากมีความเข้าใจดี เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่มีการให้ระดับผลการเรียน เพียงแต่ประเมินทักษะการฟัง-พูด และวัดเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเพิ่มว่า เห็นด้วยหรือไม่ หากจะมีการให้ระดับผลการเรียนกับนักเรียนและนำไปตัดสินผลการเลื่อนชั้นปรากฏว่า ครูผู้สอนโดยส่วนมากไม่เห็นด้วย โดยครูผู้สอนท่านหนึ่งได้ให้เหตุผลว่า "การสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่ควรที่จะเน้นหนักที่การประเมินผลการเรียน เพียงเพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคย สร้างพื้นฐานให้กับนักเรียนก็เพียงพอแล้ว การประเมินผลดังเช่นที่กำหนดไว้ในหลักสูตรจึงเหมาะสมที่สุด"

8). ปัญหาการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยส่วนมากยังมีปัญหาการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่เป็น อันเนื่องมาจาก ไม่ผ่านการอบรม ครูที่เข้าอบรมการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยส่วนมากจะเป็นครูที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 หรือครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งประการหนึ่งคือ ความไม่สะดวกในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เนื่องจากบางโรงเรียนจะมีครูซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เมื่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษในแต่ละระดับชั้นจะใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา จะต้องให้ครูผู้ควบคุมนั้น คอยดูแลในการเปิดห้องและช่วยจัดการให้ ซึ่งไม่ค่อยจะสะดวกเท่าใดนัก บางโรงเรียนมีจำนวนห้องเรียนครบชั้นพอดี เมื่อมีห้องปฏิบัติการทางภาษา จึงใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาเป็นห้องเรียนประจำ ทำให้ไม่สะดวกในการใช้ เพราะต้องสับเปลี่ยนห้องเรียนซึ่งกันและกัน

9). ความคิดเห็นต่อระดับวันที่เหมาะสมในการเริ่มต้นสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กนักเรียนไทย

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก ผู้ให้การสัมภาษณ์ 6 คนจาก 15 คน เห็นว่าควรจะเริ่มสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล โดยได้ให้เหตุผลว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ

ที่ยิ่งฝึกมากยิ่งรู้มาก เด็กในระดับอนุบาลสามารถจดจำสิ่งต่างๆ ได้เร็ว และมีความอยากรู้อยากเห็น กล้าแสดงออก ครูผู้สอนที่มีบุตรเรียนในโรงเรียนอนุบาลของตนเอง และมีการสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ให้ความเห็นว่า เด็กสามารถพูดได้และเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ดังเช่นภาษาไทย จึงอยากให้โรงเรียนในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ เริ่มสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล กลุ่มที่ 2 ผู้ให้การสัมภาษณ์ 5 คน จาก 15 คนเห็นว่า การเริ่มต้นสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 :เหมาะสมที่สุดแล้วและสรุปเหตุผลได้ว่า เพราะผู้เรียนไม่เด็กและไม่โตจนเกินไป มีความพร้อมที่จะเรียนวิชาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี กลุ่มที่ 3 ผู้ให้การสัมภาษณ์ 4 คน จาก 15 คน เห็นว่า ควรเริ่มต้นสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หรือ 4 ขึ้นไป เหมาะสมที่สุด เพราะเด็กเริ่มจะเก่งภาษาไทยแล้ว และในระดับชั้นอนุบาลหรือระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เด็กยังไม่เก่งภาษาไทย จึงควรที่จะเน้นที่วิชาภาษาไทยซึ่งมีความสำคัญมากกว่าเสียก่อน

10).ความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้ให้การสัมภาษณ์ส่วนมากแสดงความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะได้ผลดี จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ อย่างน้อย 3 ประการ ประการแรกคือ ครูพร้อม หากครูไม่พร้อมที่จะสอน ไม่มีความสามารถในการสอน เด็กอาจจะได้รับประสบการณ์ที่ผิดๆ แทนที่จะเป็นผลดี ก็อาจจะเป็นผลเสีย จึงอยากให้ครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ก็มีครูผู้สอนบางท่านแสดงความเห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เน้นที่ทักษะการฟัง-พูด หากครูผู้สอนจะสอนผิดๆ ไปบ้างก็ไม่พวักที่จะเกิดปัญหาอะไรมากนัก เพราะไม่ใช่ภาษาประจำชาติของเรา เช่น การออกเสียงแม้จะผิดไปบ้างก็คงจะเหมือนกับฝรั่งพูดไทย ที่แต่ละสำเนียงจะไม่ถูกต้อง แต่ก็พอที่จะสื่อสารกันได้ หรืออาจจะพูดผิดไวยากรณ์ไปบ้าง ก็คงไม่ใช่เรื่องใหญ่โต เมื่อเด็กโตขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้น ก็คงจะเรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้องได้เอง ประการที่ 2 คือ สื่อการสอนพร้อม ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ครูผู้สอนไม่มีความชำนาญในการสอนมากนัก จึงจำเป็นต้องใช้สื่อการสอนช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เช่น เทปเสียง เทปเพลงประกอบบทเรียน เทปวีดิทัศน์การสอน ภาษาอังกฤษเป็นต้น ประการที่ 3 คือ การสนับสนุนจากผู้บริหาร หากผู้บริหารให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะอำนาจในการสั่งการ การใช้งบประมาณ การให้การสนับสนุนสิ่งต่างๆ ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียน

ผู้ให้การสัมภาษณ์หลายท่าน แสดงความคิดเห็นว่า ควรที่จะยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากยังไม่มี ความจำเป็นมากนัก ควรที่จะเน้นที่การสอนภาษาไทยให้มากเสียก่อน เพราะหากนักเรียนไม่เก่งวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะหากยังอ่านและ

เขียนไม่ได้จะส่งผลเสียต่อการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ อีก เกือบทุกวิชา ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นครูประจำชั้น หลายท่านสอนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก หรือแทบจะไม่ได้สอนเลย ทำให้ดูเหมือนบทพร่องในหน้าที่ จึงมีความต้องการให้ยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องความพร้อม ปัญหาและความต้องการในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น ทำให้ทราบถึงความพร้อมของโรงเรียนประถมศึกษาและความพร้อมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทราบปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และทราบความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีความประเด็นที่น่าสนใจ จึงขออภิปรายผลดังต่อไปนี้

4.2.1 ความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.2.1.1 ความพร้อมด้านบุคลากร

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นโดยส่วนมาก มีครูผู้สอนไม่ครบตามอัตราที่มีอยู่ ซึ่งเป็นสาเหตุให้ครูผู้สอนต้องปฏิบัติหน้าที่หลายอย่าง ทั้งหน้าที่การสอนซึ่งเป็นหน้าที่หลัก และงานด้านอื่น ซึ่งพบว่าครูผู้สอนที่ต้องสอนวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 98.0 และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานด้านอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอนคิดเป็นร้อยละ 95.2 อันจะส่งผลให้เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกวิชา รวมทั้งวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูต้องเตรียมการสอนหลายวิชา และมัวงานอื่นมาเกี่ยวข้องทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ไม่เต็มที่ อีกประการหนึ่งคือความพร้อมของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ประเมินได้จาก การเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและการผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษดังเช่นที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530) และสุไร พงษ์ทองเจริญ (2520) กล่าวไว้ว่า โรงเรียนที่จะสอนภาษาอังกฤษได้ผลดีนั้น จะต้องมีความพร้อมด้านบุคลากร คือ ครูจะต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกในระดับ ป.กศ. สูงหรือระดับปริญญาตรี หรือผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่มาแล้ว

แต่ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนมากไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วันทนีย์ ปกรณาคม และ เพ็ญณี ดิลกะประกาย (2520) สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และ อรพิน พจนานนท์ (2537) ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนมากไม่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติพอที่จะสอนภาษาอังกฤษได้ดี เนื่องจากไม่ได้จบปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญล้อม ปานลักษณะ (2538) ที่พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีวุฒิไม่ตรงกับวิชาที่สอน ทำให้ครูผู้สอนโดยส่วนมาก ไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ผลดี ข้อมูลที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือจากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูผู้สอนส่วนมากคิดว่าตนเองไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษมากพอที่จะสอนเด็กได้ดีถึงแม้จะเป็นระดับพื้นฐาน และไม่มี ความมั่นใจในการสอน รวมทั้งออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ซึ่งจากข้อมูลการประเมินความสามารถของตนเองของครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนที่เห็นว่าตนเองมีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 60.4 และครูผู้สอนที่ไม่ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีมากถึง ร้อยละ 41.1 ถึงแม้ว่าสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นจะได้จัดให้มีการอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเปิดเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 แต่จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูที่ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในหลายโรงเรียน ไม่ได้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ได้ปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หรือในระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และพบว่าครูที่ผ่านการอบรมในหลายโรงเรียน ได้ย้ายโรงเรียน จึงเป็นสาเหตุให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในหลายโรงเรียนไม่ได้ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาก่อน หรือแม้แต่ครูที่ผ่านการอบรมมาแล้ว จากการสัมภาษณ์พบว่า ครูผู้สอนเห็นว่าการจัดการอบรมที่ผ่านมาแล้วนั้น ครูผู้สอนซึ่งส่วนมากไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกเห็นว่า ตนเองไม่ได้รับความรู้จากการอบรมเท่าที่ควร เนื่องจากไม่พื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ก่อนแล้ว และรูปแบบการจัดการอบรมไม่น่าสนใจ ผู้เข้าอบรมเป็นผู้รับฟังมากเกินไป ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปสอนเด็กเท่าที่ควร ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายขณะอบรม เมื่อผ่านการอบรมมาแล้วจึงยังไม่สามารถที่จะสอนภาษาอังกฤษได้ดี ซึ่งตรงกับรายงานการสัมมนาระดับชาติ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530) เรื่องหลักสูตรประถมศึกษา ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ครูได้รับการอบรมไม่ครบทุกคน การอบรมที่ได้รับไม่น่าสนใจ นอกจากการอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว ยังมีครูผู้สอนหลายท่าน ไม่ได้ผ่าน

การอบรมการผลิตสื่อการสอนภาษาอังกฤษและการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งการอบรม
ต่างๆ ดังกล่าว มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยจะเป็นแนว
ทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตสื่อการสอนที่มีคุณภาพ และการใช้เทคโนโลยี
ในห้องปฏิบัติการทางภาษาช่วยในการสอนภาษาอังกฤษ ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ แสดงให้เห็นถึง
ความสามารถของครูผู้สอนในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ยังมีไม่เพียงพอ ซึ่ง
ถือเป็นปัญหาที่สำคัญและควรได้รับการแก้ไข

ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของครูผู้สอนที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ ครูผู้สอนโดยส่วน
มากไม่เคยศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมโดยสมัครเรียนเอง และส่วนมากไม่เคยมีประสบการณ์ใน
การสอนภาษาอังกฤษมาก่อน ทำให้ไม่มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ
นอกจากนั้นยังพบว่า ครูผู้สอนโดยส่วนมากต้องปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาอื่นๆ อีก เป็นจำนวนชั่วโมง
โดยเฉลี่ยประมาณ 20-25 ชั่วโมง ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการศึกษาลดลงการใช้หลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2536) ที่พบว่าครูส่วน
ใหญ่มีชั่วโมงการสอนมาก นอกจากนั้นครูส่วนมากต้องปฏิบัติงานอื่น นอกเหนือจากงานสอน
ทำให้ครูผู้สอนโดยส่วนมากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ได้ไม่เต็มที่
ข้อมูลที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ ครูผู้สอน ร้อยละ 52.8 สอนภาษาอังกฤษโดยไม่สมัครใจ
หรือเพราะความจำเป็น ซึ่งจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมพบว่า ครูผู้สอนที่ไม่สมัครใจในการสอน
โดยส่วนมากเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนประจำชั้นและจำเป็นต้องสอนวิชาภาษา
อังกฤษด้วย และโดยความเห็นของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า
ครูผู้สอนเห็นว่าควรที่จะเน้นที่การสอนวิชาภาษาไทยเสียก่อน เพราะหากนักเรียนมีปัญหาในการ
เรียนวิชาภาษาไทย เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้น จะมีปัญหาในการเรียนวิชาอื่นๆ ตามมา และครูใน
ระดับชั้นอื่น จะถือว่าเป็นความผิดของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉะนั้นจึงพบว่าครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เบื่งครูประจำชั้นด้วย ไม่ใส่ใจในการสอนวิชาภาษา
อังกฤษเท่าที่ควร

จากข้อมูลต่างๆ ดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ยังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร ในการสอนภาษาอังกฤษชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1

4.2.1.2 ความพร้อมด้านอาคารสถานที่

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาที่ยังมีจำนวนห้องเรียนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีมากถึงร้อยละ 60.7 จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน พบว่าผู้บริหารโรงเรียนได้ แก้ไขปัญหาโดย ให้นักเรียนหลายชั้นเรียน เรียนรวมในห้องเรียนเดียวกัน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจาก นักเรียนที่ต่างระดับชั้นกัน จะเรียนเนื้อหาวิชาที่แตกต่างกัน เมื่อเรียนรวมในห้องเรียนเดียวกัน จะเกิดปัญหาการรบกวนซึ่งกันและกัน ทำให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ไม่เต็มที่ โดยเฉพาะกิจกรรมการฟัง-พูด และการร้องเพลง ในวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อีกประการหนึ่งคือ ปัญหาโรงเรียนมี โต๊ะ-เก้าอี้ ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการศึกษาลักษณะการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2536) ที่พบว่า อาคารสถานที่มีจำกัด ไม่เพียงพอ โต๊ะ เก้าอี้มีไม่เพียงพอ แม้แต่ในห้องปฏิบัติการทางภาษา จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนพบว่า โรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาหลายโรงเรียน มีจำนวนที่นั่งไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ทำให้นักเรียนบางคนต้องนั่งเก้าอี้เสริม ซึ่งไม่มีอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับใช้ในห้องปฏิบัติการทางภาษา เช่น หูฟัง ไมโครโฟน เป็นต้น ความไม่พร้อมด้านอาคารสถานที่อีกประการหนึ่งคือ โรงเรียนไม่มีห้องสมุดซึ่งมีความจำเป็นต่อการพัฒนาความรู้เพิ่มเติมของนักเรียน หรือมีแต่เป็นห้องสมุดขนาดเล็ก ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน และความไม่พร้อมอีกประการหนึ่งคือ ขาดงบประมาณด้านอาคารเรียน และห้องเรียนที่ใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4.2.1.3 ความพร้อมด้านสื่อการเรียนการสอนและวัสดุอุปกรณ์

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนมาก มีสื่อการเรียนการสอนแต่ละประเภทไม่เพียงพอกับความต้องการ ได้แก่ เครื่องเล่นเทป เทปเสียง เทปเพลงภาษาอังกฤษ เครื่องเล่นวีดิทัศน์ เทปวีดิทัศน์การสอนภาษาอังกฤษ หนังสือเรียน แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน บอร์ดจัดนิทรรศการ และกระเป๋านั่งใส่บัตรคำ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ บุญล้อม ปานลักษณ์ (2538) ที่พบว่าสื่อการสอนไม่เพียงพอและขาดงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับผลิตสื่อและขาดสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลการศึกษาคำชี้แจงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2536) ที่พบว่า โรงเรียนมีความขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งสื่อการสอนและอุปกรณ์ต่างๆ ดังกล่าว มีความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเทปเสียง ซึ่งจำเป็นต้องใช้ เมื่อครูผู้สอนออกเสียงได้ไม่ถูกต้อง และเทปเพลงช่วยในการ

ฝึกให้ผู้เรียนได้ร้องเพลงที่ง่าย และสนุกสนาน ช่วยในการจำคำศัพท์และความหมายของคำ พบว่า โรงเรียนยังมีไม่เพียงพอ บางโรงเรียนไม่มีสื่อการสอนเหล่านี้เลย สื่อการสอนที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนอย่างเช่น หนังสือเรียน และหนังสือแบบฝึกหัด พบว่า นักเรียนยังมีไม่เพียงพอ นอกจากนั้นโรงเรียนส่วนมาก ยังมีงบประมาณในการจัดซื้อ จัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ทำให้โรงเรียนมีปัญหาในการสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน สำหรับสื่ออุปกรณ์ที่โรงเรียนส่วนมากมีเพียงพอ คือ โทรทัศน์ จากการสัมภาษณ์พบว่า โรงเรียน ส่วนมากมีโทรทัศน์โรงเรียนละ 1 เครื่อง ซึ่งเพียงพอกับความต้องการ ส่วนสื่ออุปกรณ์ที่โรงเรียนส่วนมากไม่มีคือ อุปกรณ์ฉายสไลด์ จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นโดยส่วนมาก ไม่มีความพร้อมด้านสื่อการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญล้อม บานลัทธิ (2538) ที่ว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนมาก สื่อการสอนไม่เพียงพอและขาดงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อ และขาดสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

4.2.2 ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.2.2.1 ปัญหาด้านหลักสูตร

พบว่าแต่ละปัญหาในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เอกสารหลักสูตร แนวการสอนมีไม่เพียงพอ เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเรื่องใหม่ ครูผู้สอนยังไม่มีประสบการณ์ในการสอนและไม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเพียงพอ เอกสารหลักสูตรและแนวการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูผู้สอนเข้าใจหลักสูตรและทราบแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อครูผู้สอนยังไม่ได้รับเอกสารต่างๆ เหล่านี้หรือได้รับช้า จึงถือเป็นปัญหาที่สำคัญ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ จำนวนคาบเวลาเรียนไม่เหมาะสม จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า จำนวนคาบเวลาเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กำหนดให้เรียน 120 คาบ/ปี คิดเป็น 6 คาบ/สัปดาห์ ในระดับประถมศึกษา 1 คาบ เท่ากับ 20 นาที คิดเป็น 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (กรมวิชาการ, 2539) นั้นเหมาะสมดีแล้ว หากมากกว่านี้จะทำให้เกิดผลกระทบต่อการสอนวิชาอื่น และการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการสอนในระดับพื้นฐานเท่านั้นจึงยังไม่ควรที่จะเน้นหนักอะไรมากนัก อันจะเป็นการสร้างความเบื่อหน่ายและความกดดันให้กับครูและเด็กมากเกินไป

4.2.2.2 ปัญหาด้านเนื้อหา

พบว่าปัญหาในแต่ละรายการในด้านนี้ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ศิกานต์ เพียรปัญญากรณ์ (2534) ที่พบว่า ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือรายการปัญหา ครูขาดความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษที่จะสอนและโรงเรียนขาดบุคลากรที่จะช่วยอธิบายแก่ครูเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาที่จะสอน ซึ่งอาจจะสืบเนื่องมาจากครูผู้สอนส่วนมากไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และครูผู้สอนหลายคนไม่ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษขั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อีกทั้งโรงเรียนประถมศึกษาส่วนมากไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ในส่วนของศึกษานิเทศก์ที่จะคอยให้คำปรึกษาก็ไม่สามารถที่จะเดินทางไปให้คำปรึกษาในแต่ละโรงเรียนได้บ่อยครั้งนัก เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาในแต่ละอำเภอมีจำนวนมาก แต่ศึกษานิเทศก์มีจำนวนน้อยและต้องทำงานหลายอย่าง ฉะนั้น จึงไม่มีบุคลากรที่จะให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนได้เมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาที่จะสอน ส่วนรายการปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับข้ออื่น คือ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และเนื้อหาวกวนเกินไป ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนเห็นว่าเนื้อหาไม่วกวนเกินไป เป็นคำศัพท์ง่าย ๆ ส่วนรายการปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับกลางเมื่อเทียบกับรายการปัญหาในข้ออื่น คือ เนื้อหาวกวนไป ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน มีทั้งที่เห็นว่าเนื้อหาวกวนและบางส่วนเห็นว่าเนื้อหาไม่วกวนเกินไป ขึ้นอยู่กับการเลือกเนื้อหาที่จะสอน ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

4.2.2.3 ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านนี้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ครูมีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษและครูขาดการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนก็พบว่า ครูผู้สอนไม่สนใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูผู้สอนเองไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก การสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นการสอนโดยใช้ภาษาไทยและสำเนียงไทย ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และ อรพิน พจนานนท์ (2537) ที่ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีศึกษาในขอนแก่นและกาฬสินธุ์ พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเป็นการ

สอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาไทย โดยมีอัตราส่วนการใช้ภาษาอังกฤษเพียง 1 ส่วน แต่ใช้ภาษาไทย 4 ส่วน อันเนื่องมาจากครูผู้สอนไม่ได้จบปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ และไม่ได้ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น ครูผู้สอนยังขาดการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญล้อม ปานลักษณ์ (2538) ที่ได้ศึกษาการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ครูไม่ได้รับการนิเทศและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งทำให้ครูผู้สอนบางคนไม่ใส่ใจในการสอนภาษาอังกฤษ และบางคนเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังเช่นในปัจจุบันนี้ ดูเป็นการจัดการเรียนการสอนเพียงเล่นๆ

ส่วนข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ การฝึกกิจกรรม ฟัง-พูด ทำให้รบกวนห้องข้างเคียง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า แม้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่น จะส่งเสียงดังบ้างก็ไม่เป็นปัญหา เนื่องจากในระดับประถมศึกษา จะเน้นให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนานและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เพราะฉะนั้นครูผู้สอนจึงเห็นว่า การส่งเสียงดังไม่เป็นปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ก. ปัญหาด้านการเตรียมการสอน

ปัญหาในด้านนี้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ครูขาดเทปเสียงต้นแบบช่วยในการเตรียมการสอนด้านทักษะการฟัง-พูด ครูสอนหลายวิชาจนไม่มีเวลาเตรียมการสอน และครูต้องทำหน้าที่อื่น นอกเหนือจากการสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน ในส่วนของปัญหาครูขาดเทปเสียงต้นแบบช่วยในการเตรียมการสอนด้านทักษะการฟัง-พูด นั้นน่าจะสืบเนื่องมาจากการที่ครูไม่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ ทำให้ครูไม่มั่นใจในการออกเสียงจึงมีความต้องการเทปเสียงเพื่อเป็นต้นแบบในการฝึกออกเสียงที่ถูกต้อง แต่ปรากฏครูผู้สอนโดยส่วนมากยังไม่มีเทปเสียงต้นแบบ และความไม่พร้อมด้านสื่อการเรียนการสอน จึงเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาครูสอนหลายวิชาจนไม่มีเวลาเตรียมการสอน เป็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและปัญหาครูต้องทำหน้าที่อื่น นอกเหนือจากการสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมา ซึ่งสอดคล้องกับ การสรุปการติดตาม การประเมินผลและการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530) ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการเตรียมการสอน พบว่า ครูเตรียมการสอนไม่ทัน เพราะมีงานกิจกรรมอื่นแทรกซ้อนเข้ามาและครูไม่ได้สอนวิชาเดียว และจากข้อมูลความพร้อมด้านบุคลากร พบว่า โรงเรียนที่มีครูผู้สอนไม่ครบ

ตามอัตราที่มีอยู่ มีมากถึงร้อยละ 66.7 ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องให้ครูผู้สอนแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่สอนหลายวิชาและต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ อีก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลความพร้อมของครูผู้สอน ที่พบว่า ครูผู้สอนต้องทำหน้าที่สอนหลายวิชา และต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ อีก จนเป็นสาเหตุให้ครูไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน

ข. ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่าปัญหาด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ สื่อการสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ครูไม่มีเวลาในการผลิตสื่อ ครูขาดงบประมาณในการผลิต จัดซื้อสื่อการสอน และครูขาดสื่อการสอนที่สำคัญในการฝึกทักษะด้านการฟัง-พูด เช่น เทปเสียง เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับครูผู้สอน จึงเป็นสาเหตุให้ครูผู้สอนไม่มีความชำนาญในการสอน และการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นจำเป็นต้องอาศัยสื่อต่างๆ ช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้เร็วขึ้น แต่เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังเป็นเรื่องใหม่ดังกล่าว จึงเกิดปัญหาความไม่พร้อมในเรื่องของสื่อการเรียนการสอนอันเนื่องมาจากปัญหาในการผลิตและการจัดส่ง ครูผู้สอนเองก็ไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการเรียนการสอนเพราะต้องทำหน้าที่หลายอย่างและไม่มีงบประมาณในการผลิตหรือการจัดซื้อทำให้สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ จะเห็นได้ว่าแต่ละปัญหาที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวเนื่องกัน และการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นเป็นการสอนในระดับพื้นฐานซึ่งเน้นที่ทักษะการฟังและการพูดเท่านั้น สื่อการสอนที่สำคัญที่จะช่วยฝึกฝนการฝึกทักษะดังกล่าวก็คือ เทปเสียง เพราะครูผู้สอนเองส่วนมากจะออกเสียงภาษาอังกฤษได้ไม่ถูกต้อง เทปเสียงจึงเป็นสื่อที่ช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงไม่ถูกต้องให้ครูผู้สอนรวมทั้งช่วยประหยัดเวลาในการพูดและผู้เรียนจะได้ฝึกพูดภาษาที่จากเจ้าของภาษาหรือจากผู้ที่ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดี แต่อุปกรณ์ดังกล่าวยังมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ครูผู้สอนจึงเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับมาก

ค. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล

จากผลการวิจัยพบว่าปัญหาในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งน่าจะเนื่องมาจากการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น ไม่มีการวัดผลเพื่อโดยให้คะแนนเพื่อนำไปประเมินให้ระดับผลการเรียนและไม่มีผลต่อการเลื่อนชั้นของนักเรียน แต่เป็นเพียงการประเมินผลจากผลการร่วมกิจกรรมโดยสังเกตจากพฤติกรรมด้านการฟัง-พูด และประเมินเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น ซึ่งไม่ได้สร้างความยุ่งยากให้กับครูผู้สอนเท่าใดนัก และในหนังสือแนวการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก็มีตัวอย่างแบบฟอร์มใน

การประเมิน ทำให้ครูผู้สอนมีความสะดวกในการนำไปใช้เพื่อประเมินผู้เรียน อีกประการหนึ่งคือ วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำหนดให้เริ่มเรียนในภาคเรียนที่ 2 โดยมีเวลาเรียน 120 คาบ/ปี คิดเป็น 6 คาบ/สัปดาห์ (ในระดับประถมศึกษา 1 คาบ เท่ากับ 20 นาที) หรือคิดเป็น 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (กระทรวงการ, 2539) ซึ่งจะเห็นว่ามีเวลาเรียนค่อนข้างน้อยทำให้มีเวลาในการประเมินผลการเรียนน้อยตามไปด้วย และครูผู้สอนหลายท่านจากการสัมภาษณ์พบว่า ไม่ค่อยมีการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเท่าใดนัก เนื่องจากไม่มีความจำเป็นเท่าที่ควร

4.2.3 ความต้องการในการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.2.3.1 ความต้องการของผู้บริหารโรงเรียน

1). ลำดับที่ของความต้องการในแต่ละด้าน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนมากมีความต้องการด้านบุคลากรมาเป็นลำดับที่ 1 ซึ่งตรงกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ผู้บริหารเห็นว่า ความพร้อมด้านบุคลากรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด หากมีครูผู้สอนครบตามอัตราที่มีอยู่ และมีครูผู้สอนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกจะส่งผลดีต่อการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด สอดคล้องกับรายงานการสัมมนาระดับชาติ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530) ที่สรุปว่า การสอนภาษาอังกฤษจะได้ผลดี จะต้องมียोगค์ประกอบที่สำคัญคือ ครูพร้อม คือเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษหรือผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว

2). ความต้องการของผู้บริหารด้านบุคลากร

ความต้องการในลำดับแรกของผู้บริหาร ได้แก่ ต้องการครูที่สำเร็จวิชาเอกภาษาอังกฤษสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และต้องการครูเพิ่มให้ครบตามอัตราที่มีอยู่ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2520) ที่ว่า โรงเรียนที่จะสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีจะต้องมีความพร้อมด้านบุคลากรจริงๆ กล่าวคือ ครูจะต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกในระดับป.ศ.สูง หรือปริญญาตรี ถ้าครูไม่พร้อมก็จะมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษจะไม่ได้อะไรเลย

3). ความต้องการของผู้บริหารด้านอาคารสถานที่

ความต้องการของผู้บริหารในลำดับแรกได้แก่ ต้องการอาคารเรียนเพื่อให้มีห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและต้องการห้องปฏิบัติการทางภาษา จากข้อมูลความพร้อมด้านอาคารสถานที่ จะเห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาที่มีห้องเรียนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนมีมากถึง ร้อยละ 60.7 โรงเรียนที่ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 37.6 และโรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.0 ดังเช่นที่ อัญชลี เจริญ, จินตนา สุขมาก และข้าเลื่อง มีนะนันท์ (2526) กล่าวว่า ห้องปฏิบัติการทางภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา และในรายงานการสัมมนาระดับชาติ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530) เรื่องหลักสูตรประถมศึกษา ในส่วนของความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า โรงเรียนมีห้องเรียนไม่เพียงพอ ขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา ถึงแม้ว่าหลายโรงเรียนจะมีห้องปฏิบัติการทางภาษา อันเนื่องมาจากโครงการปฏิรูปการศึกษา ในปีพุทธศักราช 2539 แต่ยังมีโรงเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาดังกล่าว ซึ่งตรงกับผลการวิจัยในครั้งนี้ จากความสำคัญของห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นและห้องเรียนที่ยังมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน จึงเป็นเหตุผลให้ผู้บริหารมีความต้องการเป็นลำดับแรก ส่วนความต้องการในลำดับสุดท้ายนั้นคือ ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น ไฟฟ้า ตู้เก็บอุปกรณ์ จากข้อมูลความพร้อมด้านอาคารสถานที่ พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีไฟฟ้าใช้ ผู้บริหารโรงเรียนจึงมีความต้องการเป็นลำดับสุดท้าย

4). ความต้องการด้านสื่อการเรียนการสอนและวัสดุอุปกรณ์

ความต้องการในลำดับแรกได้แก่ ต้องการการสนับสนุนสื่อประเภท เครื่องเล่นเทป เทปเสียง เทปเพลงที่ตรงกับเนื้อหา และต้องการงบประมาณในการจัดซื้อ จัดทำสื่อการสอนและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลความพร้อมด้านสื่อการเรียนการสอนและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน ที่พบว่าโรงเรียนยังมีสื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องเล่นเทป เทปเสียง เทปเพลงภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ รวมทั้งขาดงบประมาณในการจัดซื้อ จัดทำ สื่อภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนโดยส่วนมากจึงมีความต้องการเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของซูลีรัตน์ เจริญเผ่า (2527) ที่พบว่า ครูมีความต้องการสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จำเป็นได้แก่ เครื่องบันทึกเสียงและเทป ความต้องการในลำดับรองลงมาคือต้องการให้ครูผู้สอนได้รับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลความพร้อมด้านบุคลากรที่พบว่า ครูผู้สอนที่ไม่ผ่านการอบรมการผลิตสื่อ

การสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 81.2 จึงเป็นเหตุผลให้ผู้บริหารโรงเรียน มีความต้องการให้ครูผู้สอนได้รับการอบรมการผลิตสื่อการสอน เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันว่า สื่อการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน ส่วนความต้องการในลำดับสุดท้ายคือ ต้องการเอกสารหลักสูตร คู่มือครู เอกสารเสริมความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจากข้อมูลความพร้อมด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนที่ยังไม่ได้รับเอกสารหลักสูตร คู่มือครูมีเพียงร้อยละ 10.6 ผู้บริหารโดยส่วนมากจึงมีความต้องการเป็นลำดับสุดท้าย

4.2.3.2 ความต้องการของครูผู้สอนในการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1). ลำดับที่ของความต้องการในแต่ละด้าน

พบว่าครูผู้สอนมีความต้องการเป็นลำดับแรกในด้านหลักสูตรและด้านสื่อการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตรนั้น น่าจะสืบเนื่องมาจากหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 เป็นหลักสูตรใหม่ ครูผู้สอนยังไม่มีความเข้าใจเท่าที่ควรจึงมีความต้องการเป็นลำดับแรก ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวอีกครั้ง ในส่วนของความต้องการด้านหลักสูตร สำหรับความต้องการด้านสื่อการเรียนการสอน ซึ่งครูผู้สอนมีความต้องการเป็นลำดับแรกเช่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยในส่วนของปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน ที่ครูผู้สอนเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในหลายรายการ ส่วนความต้องการที่เป็นความต้องการในลำดับสุดท้ายคือ ความต้องการด้านการวัดผลและประเมินผลภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในส่วนของปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลที่ครูผู้สอนเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

2). ความต้องการด้านหลักสูตร

พบว่าความต้องการที่เป็นความต้องการในลำดับแรกได้แก่ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในในด้านหลักสูตรและต้องการให้มีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา ซึ่งความต้องการดังกล่าวน่าจะเนื่องมาจากการที่หลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นหลักสูตรใหม่ ที่ได้เริ่มให้มีการสอนในภาคปลายปีการศึกษา 2539 ในส่วนของโรงเรียนที่มีความพร้อมและโรงเรียนนำร่อง และให้สอนในภาคปลายปีการศึกษา 2540 ในทุกโรงเรียน จึงทำให้ครูผู้สอนังไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านหลักสูตรเท่าใดนัก ฉะนั้นครูผู้สอนส่วนมากจึงมีความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในด้านหลักสูตรและต้องการให้มีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร

ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เพื่อเพิ่มความรู้อย่างกว้าง และถึงแม้ว่าจะมีการจัดอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผ่านไปแล้วหนึ่งครั้งก็ตามแต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะจากข้อมูลความพร้อมของครูผู้สอนพบว่ายังมีครูผู้สอนที่ไม่ผ่านการอบรมอีกเป็นจำนวนมาก และครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมมาแล้วก็มีความต้องการให้มีการจัดอบรมอีกครั้งเพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับเพื่อนครูท่านอื่นๆ ส่วนความต้องการในระดับสุดท้ายนั้นพบว่า ครูผู้สอนต้องการให้มีการตรวจเยี่ยม ติดตามผล ให้คำแนะนำ และตอบปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้หลักสูตรจากศึกษานิเทศก์และวิทยากรเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งค่อนข้างจะขัดแย้งกับผลการวิจัยในครั้งนี้ในเรื่องของปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ที่พบว่า ปัญหาครูขาดการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะส่งผลให้ครูผู้สอนมีความต้องการดังกล่าวในระดับต้น แต่ปรากฏว่าครูผู้สอนส่วนมากมีความต้องการเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนเห็นว่า โดยความเป็นจริงแล้ว ศึกษานิเทศก์ไม่ได้ช่วยในการแก้ปัญหาการสอนได้อย่างแท้จริง การนิเทศในแต่ละครั้ง เป็นเพียงการตรวจเยี่ยมเพื่อดูว่ามีการปฏิบัติงานหรือไม่เท่านั้น ส่วนการให้คำแนะนำต่างๆ มีค่อนข้างน้อย และบางครั้งการไม่ตรวจเยี่ยมของศึกษานิเทศก์ กลับเป็นการสร้างความลำบากให้กับโรงเรียนในเรื่องของการต้อนรับ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารโรงเรียนและลักษณะของผู้เป็นนิเทศด้วย จึงปรากฏว่าครูผู้สอนหลายท่านไม่ต้องการให้มีการนิเทศติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากศึกษานิเทศก์ แม้จะมีปัญหาก็ตาม เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ เมื่อมีผู้มานิเทศ ครูผู้สอนเองมีความรู้สึกเหมือนจะถูกจับผิด เกิดความไม่สบายใจ และโดยความเป็นจริงแล้วครูผู้สอนให้ความเห็นว่าในแต่ละภาคการศึกษาจะได้รับการนิเทศโดยเฉลี่ยเพียง 1 ครั้ง เท่านั้น และบางโรงเรียนแทบจะไม่ได้รับการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนจากศึกษานิเทศก์เลยแม้สักครั้งเดียว ซึ่งเป็นปัญหาที่น่าจะได้รับการแก้ไขต่อไป

3) ความต้องการด้านเนื้อหา

พบว่าความต้องการที่เป็นความต้องการในระดับแรกของครูผู้สอนได้แก่ ต้องการเข้ารับการอบรมในด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และต้องการเอกสารแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากครูผู้สอนส่วนมากยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะสอนเด็กได้ดี ส่วนความต้องการในระดับสุดท้ายคือ ต้องการให้มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในส่วนของปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ที่พบ

ว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่าครูผู้สอนส่วนมากเห็นว่าเนื้อหามีความเหมาะสมกับผู้เรียนดีแล้ว เนื่องจากเป็นคำศัพท์ง่าย ๆ และเน้นบทสนทนาง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

4) ความต้องการด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

พบว่าความต้องการที่เป็นความต้องการในลำดับแรกของครูผู้สอนคือ ต้องการได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นประจำอย่างน้อย 2 ปี ต่อ 1 ครั้ง ซึ่งเหตุผลก็คล้ายกับความต้องการในด้านอื่นๆ นั่นคือน่าจะสืบเนื่องมาจากการที่ครูผู้สอนไม่ได้เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่มีความรู้ในเรื่องของวิธีสอนภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนหลายคนไม่ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษขั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลความพร้อมของครูผู้สอนและสอดคล้องกับรายงานการสัมมนาในระดับชาติ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530) ที่ได้สรุปผลการอภิปรายถึงความต้องการในการแก้ปัญหาครูขาดความพร้อม นั่นคือ ดำเนินการอบรมครูผู้สอนจนถึงปฏิบัติการหรืออบรมเข้ม เพื่อเป็นการตอบสนองครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีปัญหาในเรื่องของภาษา

5) ความต้องการด้านการเตรียมการสอน

พบว่าความต้องการที่ครูผู้สอนมีความต้องการเป็นลำดับแรก คือ ต้องการเอกสารคู่มือครูใช้ขณะเตรียมการสอนและต้องการเทปเสียง เทปเพลงเพื่อใช้ในการเตรียมการสอน เนื่องจากเอกสารคู่มือครูได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดความสะดวกแก่ครูผู้สอนในการเตรียมการสอน แต่มีครูผู้สอนหลายท่านที่ยังไม่ได้รับเอกสารคู่มือครู หรือได้รับบ้างจึงมีความต้องการเป็นลำดับแรก นอกจากนี้ยังต้องการสอนประเภท เทปเสียง และเทปเพลง เป็นสื่อการสอนที่มีความจำเป็นสำหรับครูผู้สอนที่มีปัญหาในการออกเสียง สำหรับใช้ประกอบการออกเสียงขณะเตรียมการสอนและใช้ฝึกผู้เรียนในขณะสอน แต่ปรากฏว่าครูผู้สอนยังไม่มีสื่อการสอนประเภทนี้ถือเป็นจำนวนมาก จึงมีความต้องการเป็นลำดับแรกเช่นกัน ส่วนความต้องการในลำดับสุดท้ายคือ ต้องการลดชั่วโมงสอนหรืองานอื่น เพื่อจะได้มีเวลาเตรียมการสอน ซึ่งครูผู้สอนเห็นว่าเป็นไปได้ยาก เพราะงานแต่ละอย่างมีความสำคัญแทบทั้งสิ้น จะไม่ปฏิบัติไม่ได้ วิธีการที่จะช่วยเหลือครูผู้สอนได้มากที่สุดคือ การบรรจุครูผู้สอนให้ครบตามอัตราที่มีอยู่ของโรงเรียน ตามลักษณะความต้องการด้านบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียน

6) ความต้องการด้านสื่อการเรียนการสอน

พบว่าความต้องการที่เป็นความต้องการในลำดับแรกของครูผู้สอนได้แก่ ต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตสื่อการสอน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วัลลภ ภูษิต (2527) ที่พบว่า

ครูผู้สอนต้องการให้มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการผลิตสื่อการสอน ความต้องการในลำดับแรกประการต่อมาคือ ต้องการการสนับสนุนสื่อการสอนจากทางราชการอย่างเพียงพอและทันเวลา และต้องการสื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องเล่นเทป เทปเสียง เทปเพลง บัตรภาพ บัตรคำภาษาอังกฤษที่ตรงกับเนื้อหาที่สอน ซึ่งเป็นความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยของผู้ที่เลือกเป็นลำดับที่ 1 สูงที่สุด ตรงกับผลการวิจัยของ จูลิรัตน์ เจียมเผ่า (2527) และบำเพ็ญ ไมตรีโรจน (2530) ที่พบว่า ครูมีความต้องการสื่อการสอนที่จำเป็นต่อการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียงและเทป ภาพการ์ตูน รูปภาพต่างๆ และสัมพันธ์กับความต้องการในการเตรียมการสอนของครูผู้สอนในการวิจัยครั้งนี้ ที่ต้องการสื่อต่างๆ เหล่านี้ ช่วยในการเตรียมการสอนเช่นเดียวกัน และเป็นที่น่าสนใจได้ว่า ความต้องการด้านสื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนโดยเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่ 1-2 หรือกล่าวได้ว่ามีความต้องการในลำดับต้นทั้งสิ้น นั่นเป็นเพราะว่าครูผู้สอนยังมีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลความพร้อมด้านสื่อการเรียนการสอนของโรงเรียน และข้อมูลปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนที่พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาหลายรายการด้วยกัน

(/). ความต้องการด้านการวัดผลและประเมินผล

หากดูจากผลการวิจัย ลำดับที่ของความต้องการในแต่ละด้านของครูผู้สอน พบว่า ความต้องการในด้านการวัดผลและการประเมินผลเป็นความต้องการในลำดับสุดท้ายอันดับหนึ่งมาจากครูผู้สอนไม่มีปัญหาในด้านนี้เท่าใดนัก เมื่อพิจารณาความต้องการด้านการวัดผลและประเมินผลโดยเฉพาะ พบว่าความต้องการที่เป็นความต้องการในลำดับแรกของครูผู้สอน ได้แก่ ต้องการเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษในประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งตรงกับรายงานการสัมมนาในระดับชาติเรื่อง หลักสูตรประถมศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2530) ที่พบว่า เพื่อเป็นการตอบสนองของครูผู้สอนที่มีปัญหาในเรื่องภาษาและการวัดผลประเมินผล ควรจะดำเนินการอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเชิงปฏิบัติการหรืออบรมเข้ม และความต้องการในลำดับแรกอีกประการหนึ่งคือ ต้องการเอกสารคู่มือในการประเมินผลด้านการฟัง-พูด และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากการวัดผลและการประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษในประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น เน้นที่การวัดผลทักษะด้านการฟัง-พูด และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจึงมีความต้องการ เอกสารคู่มือในการประเมินผลด้านการฟัง-พูด และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ เพื่อความสะดวกในการวัดผลและประเมินผล ส่วนความต้องการที่เป็นความต้องการในลำดับสุดท้ายคือ ต้องการให้มีคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเพื่อ

ความเป็นมาตรฐาน ซึ่งน่าจะเนื่องมาจาก การที่ครูผู้สอนส่วนมากเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นไม่ได้เน้นทักษะอะไรมากนัก เป็นเพียงการใช้แบบวัดพฤติกรรมการฟัง-พูด และการสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งการวัดเจตคติที่ต้องอาศัยการคลุกคลีกับผู้เรียนจึงจะสามารถสังเกตผู้เรียนเพื่อเป็นข้อมูลในการวัดผลได้ และจากการสัมภาษณ์พบว่าครูผู้สอนส่วนมากไม่มีปัญหาในด้านการวัดผลและประเมินผลหรือมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีความระมัดระวังการให้การวัดผลและประเมินผล โดยเฉพาะ